

Ministeren for sundhed og forebyggelse

Bertel Haarder
Bertel.Haarder@ft.dk

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Dato: 19. april 2013
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sags nr.: 1301561
Dok. nr.: 1182943

Kære Bertel Haarder

Tak for din mail af 15. marts 2013, hvor du beder mig om at udvirke et tilfredsstillende svar på en klage, som du har modtaget fra Kjeld Hansen. Det drejer sig om Sundhedsstyrelsens politianmeldelse af Kjeld Hansen i oktober 2010 for offentliggørelse af navne på personer og virksomheder, der var fundet inficeret med MRSA-398.

Politiet rejste sagen i oktober 2012, og Kjeld Hansen meddeler i sin henvendelse til dig, at politiet endnu ikke har fremlagt et anklageskrift. I henvendelsen skriver Kjeld Hansen bl.a., at han finder myndighedernes håndtering af sagen arrogant. På baggrund heraf ønsker Kjeld Hansen, at du som tidligere sundhedsminister rejser sagen over for mig med krav om øjeblikkelig behandling.

Om sagens baggrund kan jeg oplyse følgende:

Sundhedsstyrelsen indgav i 2010 en politianmeldelse om, at der var blevet videregivet personfølsomme oplysninger fra en liste over MRSA-inficerede personer/virksomheder, der tilhørte Sundhedsstyrelsen.

Sundhedsstyrelsens oplysninger om MRSA-positive personer stammer fra den meldepligt, der blev indført i 2006 sammen med Sundhedsstyrelsens MRSA-handlingsplan. Meldepligten indebærer, at når en person konstateres MRSA-positiv af sin læge, skal lægen indberette dette til Sundhedsstyrelsen og Statens Serum Institut. Meldepligten er indført for at mindske udbredelsen af MRSA. Meldepligten omfatter ikke kun syge, der får påvist MRSA. Også raske, der er bærere af MRSA, er omfattet af lægernes meldepligt. Det sidste skyldes, at sundhedsmyndighederne ønsker, at udviklingen overvåges så godt som muligt, så man bedst muligt kan tilpasse den forebyggende indsats.

I den konkrete politisag vurderes det, om straffelovens § 152 d, stk. 2 overtrædes. Af straffelovens § 152, d. stk. 2. fremgår det at: ”med samme straf straffes den, der uden at have medvirket til gerningen uberettiget videregiver oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 1, som er fremkommet ved overtrædelse af §§ 152-152 c.”

Det er alene op til anklagemyndighederne at vurdere, om straffeloven er overtrådt, samt at behandle sagen. Jeg kan som sundhedsminister ikke kræve øjeblikkelig behandling af sådanne sager.

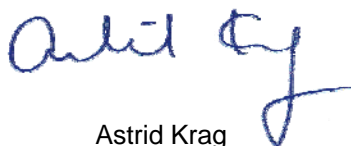
Som sundhedsminister er jeg blandt andet ansvarlig for, at vi har et velfungerende sundhedsvæsen, hvor privatpersoner kan have tillid til, at de oplysninger der udveksles med sundhedspersoner bliver behandlet fortroligt – også når de er underlagt meldepligt til sundhedsmyndighederne.

Årsagen til, at vi skal værne om netop dette princip, fremgår tydeligt af lovbestemmelserne til lov om patienters retstilling. Her står: "Patienten har et krav på beskyttelse af sit privatliv. Retten er også en afgørende forudsætning for, at der kan etableres et tillidsforhold til sundhedspersonen. Tillidsforholdet er nødvendigt både af hensyn til patientens behandling og for at sikre en tilstrækkelig tiltro og respekt for sundhedspersonerne, og dermed for at skabe en tillid i befolkningen til sundhedsvæsenet."

Tilliden skal sikre, at borgere, der har brug for behandling, ikke tøver med at gå til lægen af frygt for at blive hængt ud efterfølgende i offentligheden. Dette er til gavn for både den enkelte og for samfundet.

En af metoderne til fremme tillidsforholdet til sundhedsvæsenet er, at sundhedsmyndighedernes omgang med enkeltpersoners helbredsoplysninger er i overensstemmelse med forvaltningslovens bestemmelser om offentliggørelse og videregivelse af personfølsomme oplysninger.

Med venlig hilsen

Astrid Krag